

anebo bylo-li dáno zadostiučinění — zde se ovšem může jednati pouze o útraty vzniklé po zadostiučinění.

Soud může podle svého volného uvážení o právé zmíněných otázkách rozhodnouti, rovněž tak o rozdělení nebo vzájemném zrušení útrat — což jest přípustno obdobně jako v řízení civilním. Takový případ nastane zejména byl-li vinník odsouzen jen pro některý z inkriminovaných činů.

Také proti svévolným průtahům řízení může soud zakročiti účinnou zbraní v tom směru, že může uložití tomu, kdo svévolně nebo liknavě různými opožděnými důkazy řízení protahuje, náhradu útrat touto liknavostí nebo svévolí vzniklých.

Obdobná ustanovení o útratách platí pro řízení opravné. (35.)

V. Oddíl pátý.

Ten obsahuje zejména výpočet zrušených předpisů a pak což jest důležité, změny a doplňky zákona č. 124/1924 Sb. z. a n. (o urážk. tiskem).

»Pan Dr. Artur Sterner, veřejný notář v Kremnici (Slovensko) navrhl Správnému výboru verejnonotářských komor na Slovensku v Bratislavě, aby peňažné ústavy na Slovensku cestou svojích centrálok náležite upozornené byly na eminentné národohospodárske a justično-technické výhody dlžobných úpisov (úver zabezpečujúcich listín, a t.ď.), vyhotovených vo forme priamo vykonateľných verejnonotářských listín a aby tak znovu preniklo do všeobecného veřejného vedomia to presvedčenie, že pomocou takých listín tak záujmy úver hľadajúceho obecnstva, ako i samých peňažných ústavov čo najideálnejšie sú zabezpečené.

Dô v o d y :

Ustanovizeň verejnonotářského poriadku o priamo exekvabilných verejnonotářských listinách reprezentuje najmodernejšiu (= vždy živá a životaschopná) časť verejnonotářského poriadku a povolená je par excellence potrebám celého hospodárskeho života slúžiť. Žiaľ, práve toto ideálne právne instrumentum temer úplne je zanedbané a skoro nikde a nikdy nepraktizuje sa, aspoň nie na poli úverovom. Znovu oživenie tejto — neprávom zapomenutej — ustanovizeň ale malo by neoceniť veľkého praktického účinku na celé naše úverníctvo.

Verejnonotářska sadzba je taká minimálna, že vyhotovenie dlžobných úpisov vo forme verejnonotářských listín, nie len že by neznamenal zafaženie obecnstva, ale práve naopak: vyhotovenie takých listín osvedčilo by sa celkom iste lacnejším, ako dosavádňajú ich súkromná forma, hlavne tam, kde prípravné práce (porady, výpis z pozemkovej knihy) neboly by konané samým verejným notárom, ale peňažnými ústavmi, alebo ich stálymi právnymi zástupcami. V takýchto prípadoch súčinnosť verejného notára obmedzila by sa len na púhé spísanie verejnonotářskej listiny a na spísanie hodnoverného vyhotovenia, odpisu pre pozemkovú knihu a pre berný úrad. Dobrým svedomím môžeme tvrdiť, že — pri nízkosti našej sadzby — naša odmena na každý pád znamenala by len slevnenie (a nie zdraženie, ako si to neinformované kruhy myslia) doterajšieho stavu. V terajšej, príliš priostrenej finančnej tiesni obecnstva a tiež v ostrom konkurenčnom boji samých peňažných

ústavov tedy všeobecné prijatie mojho návrhu znamenalo by celkom určite reformatio in melius.

Čo by znamenalo pre náš malý ľud úspora pravotných trôv na ten pád, akby tie — následkom priamej vykonateľnosti — úplne odpadly o tom — myslím — netreba sa obširnejšie zmieniť, však tieto svoje úspory na pravotných trovách dlžníci na produktívne ciele — investície do svojho majetku, výchova svojích detí, nákup dobytky, zvýšenie celej svojej životnej úrovne — mohli by blahodarne upotrebiť.

Tiež netreba podrobne vyzdvihnúť ďalekosiahly význam priamej vykonateľnosti — bez predchádzajúcej pravoty — pre samé peňažné ústavy, čo do čím najrychlejšej vydobytosti svojích pohľadávok.

Z ohľadu justično-technického nový smer tento znamenal by bezpochyby tiež značné zlepšenie. Odpadla by sem patriaca časťka súdnej agendy spornej a s tým uvolnily by sa — prácou i tak preobťažené — pracovné sily súdov pre iné práce a tak čelilo by sa, aspoň čiastočne, veľkým ťažkostiam justičnej krízy.

Farizejstvo bolo by zamlčať, že pre verejnonotářsky stav vykvitlo by tiež veľa dobrého a pekného z toho, keď by sa táto nová prax všade udomácnila. Naše kancelárie — ubiednuté, degradované a skoro zničené nesnesiteľnou konkurenciou súdov a obecných notárov — zase by oživily, čulejšie by pracovaly a — nato veľkú váhu kladím — znovu staly by sa reprezentantmi autority a dobrodinstva pre náš ľud, ktorý čoskoro naučil by sa pochopiť tomu, že to, čo preň konáme, je v prvom rade pre obecnstvo dobré, úspešné a úsporné, tak, ako si to tvorcovia verejného notariátu na celom kultúrnom svete predstavovali boli.»

Z E D N E

Padesátých narodenin Dra Eduarda Beneše, ministra zahraničných věcí, jednoho z hlavních budovatelů naší samostatnosti, vzpomněly Spolek notářů československých a notářská komora pražská srdečnou zdravicí, zaslanou jubilantovi dne 28. května t. r., spojenou s poděkováním za úspěšné hájení práv našeho národa i státu, spolu s výrazem obdivu nad neúpornou a tak úspěšnou prací na nejhodnotivějším poli činnosti mezinárodní i národohospodářské.

Referát o valné hromadě odboru »Praha« spolku čl. notářů, konané dne 28. dubna 1934 v restauraci »U Bumbříčka« v Praze II., Národní třída.

Valnou hromadu zahájil o 8. hodině večerní pan místostarosta spolku notář Josef Křen, který uvítal přítomné, zejména pana starostu spolku, notáře Dra. Černého, který po delší nepřítomnosti — omluvené nemocí — opětně schůzi navštívil. Ve zprávě předsednické vzpomnul srdečnými slovy zemřelého pana notáře Aloise Hella, jehož památku přítomní uctili povstáním.

Jednatelskou zprávu přednesla jednatelka Dr. Kozáková, v níž uvedla, že v období 1933—1934 konáno bylo 5 přednášek a 1 přátelský večer v Obecním domě se společnou večerí. Počet členů odboru činí 113, z toho 97 notářů a 16 kandidátů notářství. Výroční zpráva byla se souhlasem vzata na vědomí.

Zprávu pokladní přednesl pan pokladník odboru notář Vlach zároveň se zprávou přehližitele účtů. Dle této zprávy činí jmění spolku 2.067.60 Kč. K návrhu přehližitele účtů bylo výboru uděleno jednomyslně absolutorium. Při volbách, které konány byly aklamací, zvolen byl jednomyslně starostou spolku opětně pan notář Dr. Černý ze Řičan. Do výboru zvoleni byli:

a) páni notáři:

Dr. Jaroslav Heinitz v Praze II.,
Jan Krajiček v Berouně,
Josef Křen v Praze XII.,
Dr. Hugo Patsch v Ústí n. Orli.,
JUDr. Jaroslav Ponec v Žižkově,
Otakar Vlach v Praze VIII.;